

Thomas Rønn-Aar
Lurevegen 516
5912 Seim

Isdalstø, 18.2.2016

Vedr. Bolig i Lurevegen 516, Gnr. 155 – bnr. 20/31 i Lindås kommune

Jeg viser til vår samtale om ovenfor nevnte og gir her en kort oppsummering slik jeg husker det.

Vi bestemte oss i 1988 å bygge på huset fordi de tekniske installasjonene særlig knyttet til kjøkken og vaskerom var beregnet på hyttebruk og lite egne i en moderne bolig.

I utgangspunktet planla vi å bygge på 35 m² som den gang lå innenfor det som kaltes «førenklet saksbehandling». Vi sendte inn nødvendige papirer og fikk klarsignal fra kommunen.

Vi la nok opp til 35 m² uten at vi hadde planlagt løsningsdetaljene særlig nøye. Slik det var tenkt skulle tilbygget settes opp på støpt plate 1,1 m lavere enn 1 etasje i «gamlehuset». Det betød i praksis at vi fikk 4 nivåer med tilsvarende utfordring i forhold til trapper og plass for disse. For å få løst dette på en fornuftig måte så vi at vi trengte å forlenge tilbygget med 1 m.

I tillegg var vi heller ikke helt komfortable med det estetiske inntrykket vi fikk av fasadetegningene der utvidelsen av huset bar preg av å være et tilbygg. Vi ønsket at det skulle fremtre som et helt hus og ikke som en samling av bygg. Måten å gjøre det på her var å heve taket på tilbygget slik at det fulgte samme mønehøyden som «gamlehuset». Dette resulterte i at både fasade og areal ble noe annerledes enn det som var meldt til kommunen.

Dette er lenge siden - over 25 år. Jeg har imidlertid alltid vært opptatt av å forholde meg korrekt til gjeldende regelverk – da som nå. Jeg hadde dialog med kommunen da jeg anla privat kloakkanlegg, boret etter vann, skiftet kledning og vinduer og isolerte huset, samt bygget garasje i perioden fra 1983 - 87. Og jeg kommuniserte med kommunen i forbindelse med utvidelsen av huset.

Jeg mener også at jeg tok kontakt med kommunen da forutsetningene for utvidelsen endret seg og avtalte å fortsette arbeidene, men også sende inn papirer som samsvarte med det som faktisk ble bygget.

Det er mulig jeg glippet på dette, men ikke med forsett, kun som en forglemmelse. Nå har huset stått slik det står siden 1990, og det har aldri vært stilt spørsmål fra noen om formalitetene knyttet til oppførelsen.

Sammenlignet med det som først var tenkt er det som ble også en adskillig bedre estetisk løsning til glede både for oss som bodde i huset og omgivelsene.

Jeg kan bare beklage at mine dokumenter ikke lenger – på grunn av brannen – er tilgjengelige. (Jeg har oppbevart originaler og kopier av all skriftlig dokumentasjon jeg har utvekslet med Lindås kommune siden jeg flyttet til kommunen i 1983). Således kan jeg ikke dokumentere noe av det som har skjedd. Dog, at kommunens saksbehandlere ikke finner nødvendige formelle underlag for gamle saker kan heller ikke føres som sannhetsbevis for at regelverket ikke har vært fulgt.

Avslutningsvis, med henvisning til kommentar om prosentvis bebygget areal, vil jeg bemerke at bnr. 155 gnr. 20 og gnr 31 skal og må betraktes som en tomt.

Hilsen
Audun Rønn, sign

KOPI